

خلاصه مطالب

- استفاده از فایل سیستم NTFS باعث بالا رفتن سرعت و امنیت می‌شود.
- مجوزها، سطح دسترسی کاربران به منابع مانند فایل‌ها و پوشه‌ها را تعیین می‌کنند.
- در زبان Security در قسمت ACL نام کاربر و در قسمت ACE نوع مجوز را می‌توان مشخص کرد.
- با استفاده از خاصیت ارث‌بری، فایل‌ها و پوشه‌ها، مجوزها را به طور خودکار از پوشه پدر دریافت می‌کنند.
- Special Permissions برای تعریف مجوزهای دقیق‌تر استفاده می‌شود.
- برای محرمانه نگه‌داشتن اطلاعات از دید کاربران می‌توان آن‌ها را رمزنگاری کرد.
- فشرده‌سازی برای کم کردن حجم فایل‌ها و پوشه‌ها استفاده می‌شود.

آزمون نظری

- ۱- برای دادن مجوز به فایل در کادرمحاوره Properties باید چه زبانه‌ای شد؟
 الف - General ب - Tools ج - Security د - Custom
- ۲- کدامیک از مجوزهای زیر اختیارات بیشتری دارد؟
 الف - Read & Execute ب - Modify
 ج - Write د - Full Control
- ۳- کدامیک از موارد زیر از امکانات و ویژگی‌های فایل سیستم NTFS نیست؟
 الف - استفاده از کلاسترهای بسیار بزرگ برای ذخیره‌سازی
 ب - امکان سهمیه‌بندی درایوها
 ج - فشرده‌سازی و رمزنگاری فایل‌ها
 د - پشتیبانی از پارتیشن‌های بزرگ
- ۴- انتخاب کدام گزینه باعث فعال شدن خاصیت ارث‌بری می‌شود؟
 الف - Inherit from parent the permission entries that apply to child objects...
 ب - Replace permission entries on all child objects...
 ج - Apply these permissions to object or containers
 د - Replace owner on Sub containers and objects
- ۵- غیرفعال کردن گزینه (Use simple file sharing (Recommended) در پنجره Folder Options چه نتیجه‌ای دارد؟
 الف - رنگی شدن عنوان فایل‌های فشرده و رمزنگاری شده
 ب - ظاهر شدن زبانه Security در کادرمحاوره Properties
 ج - عدم نمایش فایل‌های مخفی
 د - مخفی کردن فایل‌های رمزنگاری شده
- ۶- کدامیک از مجوزهای زیر امکان تغییر صفات فایل‌ها را فراهم می‌کند؟
 الف - Read Attributes ب - Write Attributes
 ج - Write Data د - Read Permissions
- ۷- کدامیک از مجوزهای خاص زیر تنها از اختیارات مجوز Full Control است؟
 الف - Write Attributes ب - Delete subfolders and files
 ج - Take Ownership د - Create Files/Write Data

۸- کدام گزینه Advanced Settings زبانه View در برنامه Folder Options موجب رنگی

شدن فایل‌های فشرده و رمزنگاری شده می‌شود؟

الف - Use simple file sharing (Recommended)

ب - Show encrypted or compressed NTFS files in color

ج - Remember each folder's view setting

د - Hide extensions for known file types

9- To control access to files, you can:

a- set permissions for directories or individual files.

b- set features to improve reliability.

c- support the FAT file system.

d- improve transaction logs to help recover from disk failures.

۱۰- مزایای فایل سیستم NTFS را بنویسید.

۱۱- مجوزهای اصلی را نام برده و حدود اختیارات هریک را شرح دهید.

۱۲- مفهوم خاصیت ارث‌بری در مجوزها چیست؟

۱۳- هدف از رمزنگاری و فشرده‌سازی فایل‌ها چیست؟

آزمون عملی

۱- زبانه Security را در کادر مشخصات فعال کنید.

۲- ترتیبی دهید که کاربر مجوز خواندن، تغییر دادن یا حذف پوشه‌ای خاص را داشته باشد.

۳- خاصیت ارث‌بری را برای فایل‌های داخل پوشه فعال کنید.

۴- برای کاربری خاص، فقط مجوز خواندن صفات پوشه را فعال کنید.

۵- محتویات یک فایل را رمزنگاری کنید تا هر کاربری نتواند محتویات آن را مشاهده کند.

۶- حجم یک فایل را به کمک دستور فشرده‌سازی کم کنید.

توانایی کار با Network Connection و Network and Internet Connection

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه این واحد کار از فراگیر انتظار می‌رود که:

- ۱- با چند نوع از پرکاربردترین روش‌های اتصال به اینترنت آشنا شود.
- ۲- بتواند یک اتصال به اینترنت را راه‌اندازی کند.
- ۳- از طریق Dial-up به اینترنت متصل شود.
- ۴- اتصال کامپیوتر به اینترنت را قطع کند.
- ۵- بتواند کامپیوتر خود را با یک نام مشخص در یک گروه کاری برای استفاده از شبکه داخلی تنظیم کند.

زمان (ساعت)

عملی	نظری
۴	۲

۱-۷ اصول اتصال به اینترنت

برای اتصال به اینترنت راه‌های مختلفی وجود دارد مانند اتصالات بی‌سیم، Dial-up، ADSL و ... پرکاربردترین روش اتصال به اینترنت در ایران از طریق خطوط Dial-up است. در این روش نیاز به یک مودم معمولی و خط تلفن داریم. سرعت مودم و توان خطوط مخابراتی تعیین‌کننده سرعت ارتباط هستند، به عنوان مثال اگر کاربر دارای مودمی با سرعت ۵۶ کیلوبیت در ثانیه و توان خطوط مخابراتی ۳۳/۶ کیلوبیت در ثانیه باشد، سرعت ارتباط کاربر اینترنت ۳۳/۶ کیلوبیت در ثانیه خواهد بود، یعنی در واقع مودم و خطوط مخابراتی، هرکدام دارای توان کمتری باشند، تعیین‌کننده اصلی حداکثر سرعت ارتباط کاربر با اینترنت است. مزایای روش اتصال Dial-up هزینه نسبتاً کم آن و راحتی استفاده در مکان‌های مختلف است، اما اگر میزان استفاده روزانه افراد از اینترنت زیاد باشد ممکن است استفاده از روش‌های دیگر اتصال به صرفه‌تر باشد. روش دیگری که اخیراً مورد توجه کاربران اینترنت قرار گرفته است استفاده از خطوط پرسرعت است. در این روش خطوط متعدد با توان‌های مختلف تعریف شده‌اند و بسته به نیاز می‌توان پهنای باند موردنظر را به شرکت‌های سرویس‌دهنده خطوط پرسرعت سفارش داد. یکی از انواع خطوط پرسرعت، روش ADSL است. این روش اتصال به اینترنت برای افرادی توصیه می‌شود که میزان استفاده روزانه آن‌ها از اینترنت زیاد است. مزیت دیگر این روش در اشغال نشدن خط تلفن و ثابت بودن هزینه استفاده ماهیانه آن است. روش ADSL از استانداردهای خاصی برای اتصال به اینترنت استفاده می‌کند و کامپیوتر باید دارای مودم مخصوص ADSL باشد. در این روش به علت بالا بودن سرعت اتصال، امکان دریافت و ارسال صوت و تصویر به راحتی امکان‌پذیر است. تنظیم و راه‌اندازی خطوط ADSL معمولاً از طرف مؤسسات طرف قرارداد انجام می‌شود. در ادامه بحث، روش اتصال Dial-up را بررسی می‌کنیم.

۲-۷ اتصال به اینترنت به روش Dial-up

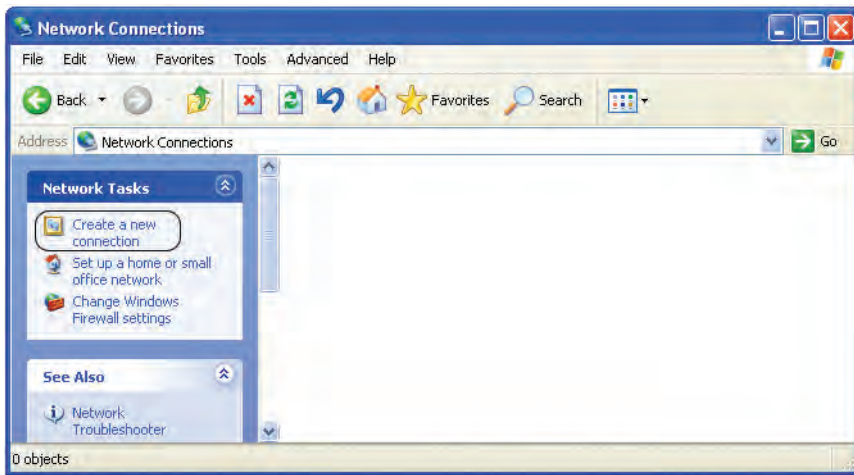
برای انجام تنظیمات اتصال به اینترنت از طریق خطوط تلفن، ابتدا باید کامپیوتر خود را به یک دستگاه مودم معمولی مجهز کرده و سپس کابل مخصوص مودم را به خط تلفن متصل کنید. سرویس‌دهنده‌های اینترنت عموماً از دو روش برای سرویس‌دهی به کاربران استفاده می‌کنند:

۱- کارت‌های اینترنتی که روی آن حساب کاربری و رمز ورود به همراه شماره تلفن اتصال به شبکه درج شده است و فقط کافی است پس از خرید این کارت‌ها اطلاعات روی آن‌ها را با دقت، هنگام ساخت اتصال اینترنت وارد کنید.

۲- اینترنت هوشمند که بدون نیاز به حساب کاربری و رمز ورود و فقط با استفاده از شماره اتصال، سیستم ما را به اینترنت متصل می‌کنند. هزینه استفاده از این نوع خدمات روی قبض تلفن اضافه می‌شود.

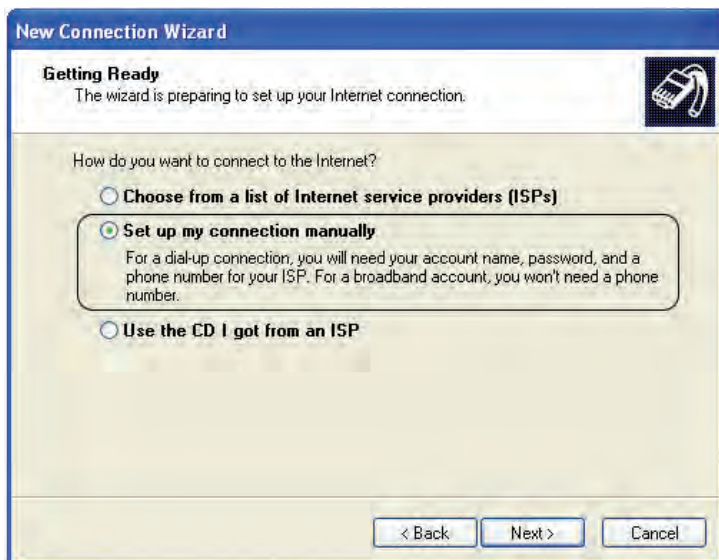
پس از انتخاب یکی از روش‌های مذکور مراحل ایجاد اتصال را که قبلاً با آن آشنا شده‌اید، طی کنید. در اینجا برای یادآوری، به‌طور خلاصه مراحل ایجاد اتصال جدید را بیان می‌کنیم:

در پنجره Control Panel روی گزینه Network Connections کلیک کنید تا پنجره شکل ۷-۱ ظاهر شود.

شکل ۷-۱ پنجره Network Connections

در پنجره فوق از سمت چپ گزینه Create a new connection را انتخاب کنید. پس از نمایش کادر خوشامدگویی ایجاد اتصال جدید روی دکمه Next کلیک کنید و در کادر بعدی گزینه Connect to the Internet را انتخاب کنید. در کادرمجاوره شکل ۷-۲ گزینه Set up my connection manually و سپس روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۲-۷ تنظیمات اتصال

در مرحله بعد گزینه Connect using a dial-up modem را انتخاب کرده، روی دکمه Next کلیک کنید.

در کادرمجاوره شکل ۳-۷ در کادر ISP Name، نام شرکت ارائه‌دهنده حساب کاربری و سرویس اینترنت را وارد کنید، نامی که در این قسمت وارد می‌شود برای شناسایی اتصال توسط شماست و می‌توانید به دلخواه هر عبارت دیگری را نیز در آن وارد و روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۳-۷ وارد کردن نام شرکت سرویس‌دهنده اینترنت (ISP)

در کادرمحاوره شکل ۴-۷ شماره تلفنی را که روی کارت با عنوان شماره اتصال به شبکه مشخص شده است، وارد و روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۴-۷ وارد کردن شماره تلفن اتصال به شبکه

در کادرمحاوره شکل ۷-۵ حساب کاربری و کلمه رمز روی کارت را وارد کرده، روی دکمه Next کلیک کنید.

هنگام نمایش شکل ۷-۵ در صورتی که از اینترنت هوشمند استفاده می‌کنید، نیازی به پر کردن این قسمت نیست.

حساب کاربری — User name: []

کلمه رمز — Password: []

تکرار کلمه رمز — Confirm password: []

Use this account name and password when anyone connects to the Internet from this computer

Make this the default Internet connection

< Back Next > Cancel

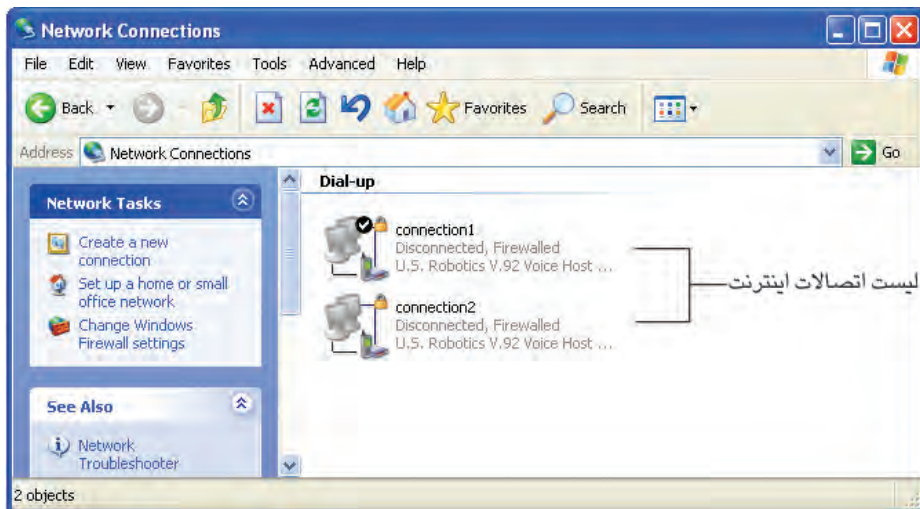
شکل ۷-۵ وارد کردن حساب کاربری و کلمه رمز

در کادرمحاوره شکل ۷-۶ با انتخاب گزینه Add a shortcut to this connection to my desktop، دکمه میانبری از این اتصال روی میزکار ایجاد می‌شود. با انتخاب دکمه Finish مراحل ایجاد اتصال به روش Dial-up خاتمه پیدا می‌کند.

شکل ۶-۷ ایجاد اتصال به روش Dial-up

پس از طی مراحل مذکور برای برقراری ارتباط با اینترنت مراحل زیر را دنبال کنید:
 در پنجره Control Panel روی گزینه Network Connections دابل کلیک کنید؛ در پنجره شکل ۷-۷ تمام اتصالاتی که به روش فوق ساخته شده‌اند، نمایش داده می‌شود. برای متصل شدن به اینترنت روی اتصال موردنظر دابل کلیک کنید.

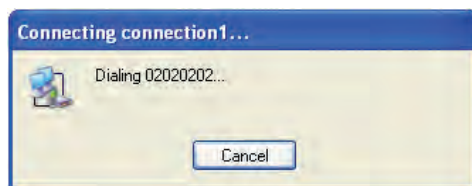

شکل ۷-۷ لیست اتصالات اینترنت

یک کادرمحاوره مشابه شکل ۸-۷ نشان داده می‌شود، با کلیک روی دکمه Dial، دستگاه مودم پس از شماره‌گیری در صورت تأیید حساب کاربری، کلمه رمز و شماره تلفن اتصال به شبکه، اتصال شما را با اینترنت برقرار می‌سازد.

شکل ۸-۷ کادرمحاوره Connect connection1

شکل ۹-۷ شماره‌گیری توسط مودم

پس از برقراری ارتباط با اینترنت، علامتی به شکل در قسمت Notification در نوار وظیفه ظاهر می‌شود که نشان‌دهنده برقراری ارتباط است.

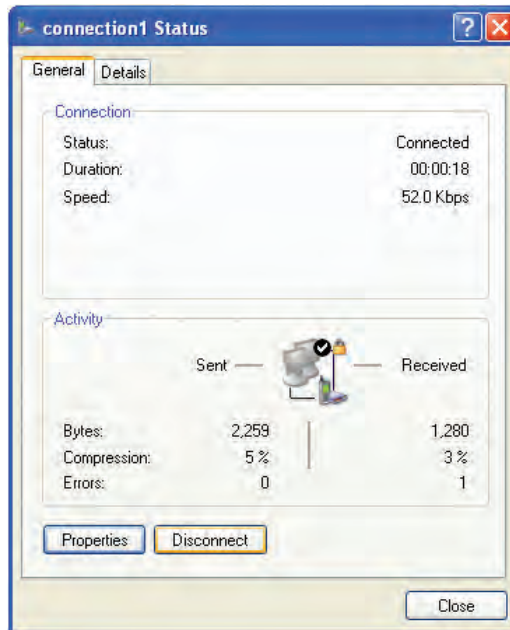
۳-۷ قطع ارتباط با اینترنت

برای قطع ارتباط کامپیوتر با اینترنت یکی از روش‌های بعد را انجام دهید:

روش ۱: روی علامت واقع در قسمت Notification کلیک راست کرده، سپس روی گزینه Disconnect کلیک کنید.

روش ۲: روی عنوان اتصال واقع در پنجره Network Connections دابل کلیک کرده و سپس در کادر Connection Status روی دکمه Disconnect کلیک کنید (شکل ۱۰-۷).

روش ۳: روی آیکن موجود در قسمت Notification دابل کلیک کرده و سپس روی دکمه Disconnect کلیک کنید.

شکل ۱۰-۷ قطع ارتباط با اینترنت

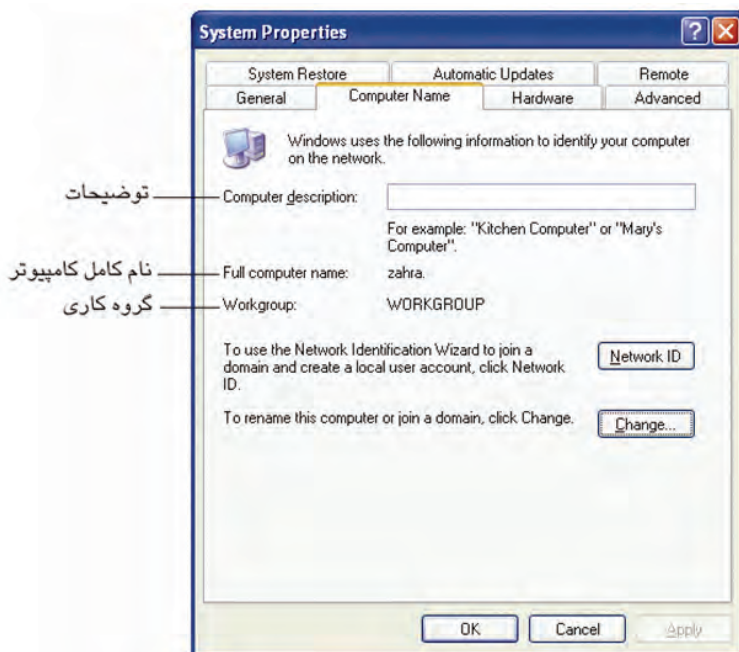
۴-۷ راه‌اندازی شبکه محلی

اگر در مدرسه، منزل یا محیط کار با بیش از یک کامپیوتر سروکار داشته باشید، بهتر است آن‌ها را به یکدیگر متصل کرده و یک شبکه کوچک را با عنوان شبکه محلی راه‌اندازی کنیم.

برای راه‌اندازی شبکه محلی حتماً باید کامپیوترها مجهز به کارت شبکه باشند و توسط کابل‌های مخصوص و سایر تجهیزات شبکه‌ای، اتصال سخت‌افزاری کامپیوترها برقرار باشد.

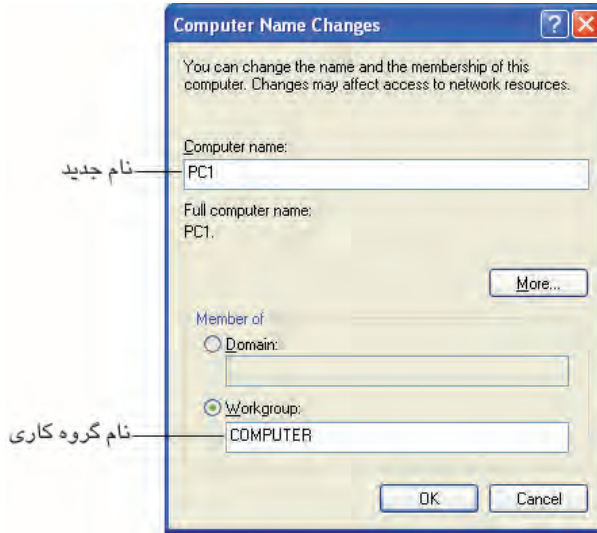
پس از فراهم بودن امکانات سخت‌افزاری و نصب درایور کارت شبکه باید توسط ویندوز کامپیوترها را تنظیم و آماده کنیم، به طوری که بتوانند به راحتی با یکدیگر ارتباط برقرار نمایند. در اولین مرحله بهتر است برای شناسایی کامپیوترها در شبکه، آن‌ها را به شیوه زیر نام‌گذاری کنید:

- در پنجره Control Panel روی گزینه System دابل‌کلیک کنید یا اینکه پس از کلیک راست روی آیکن My Computer روی گزینه Properties کلیک کنید.
- در کادرمحاوره ظاهر شده زبانه Computer Name را انتخاب کنید.

شکل ۱۱-۷ زبانه Computer Name

همان‌طور که ملاحظه می‌کنید کامپیوتر شما یک اسم دارد که در شبکه با این نام شناخته می‌شود، اگر می‌خواهید اسم کامپیوتر را عوض کنید روی دکمه Change... کلیک کنید. علاوه بر تعیین نام برای کامپیوترها، باید برای تمامی آن‌ها یک گروه کاری نیز تعیین شود و تمام کامپیوترهای متصل به یک شبکه باید عضو یک گروه کاری باشند. نام گروه کاری نیز در کادرمحاوره شکل ۱۲-۷ تعیین می‌شود.

شکل ۷-۱۲ تعیین نام و گروه کاری جدید

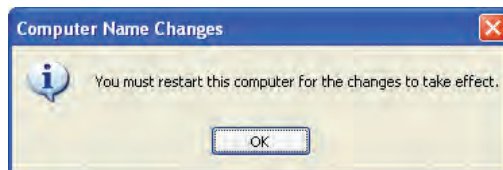
در کادر شکل ۷-۱۲ نام جدید و نام گروه کاری موردنظر را وارد کنید و روی دکمه OK کلیک کنید.

گروه کاری باید برای تمام کامپیوترهایی که قرار است به هم متصل شوند یکسان باشد. اما نام کامپیوتر نباید تکراری باشد.

شکل ۷-۱۳ پیغام خوشامدگویی

یک پیغام خوشامدگویی ظاهر می‌شود، پس از کلیک روی دکمه OK اگر پیغام راه‌اندازی مجدد ظاهر شد، با کلیک روی دکمه OK آن را تأیید کنید (شکل ۷-۱۴)

شکل ۷-۱۴ پیغام راه‌اندازی مجدد ویندوز

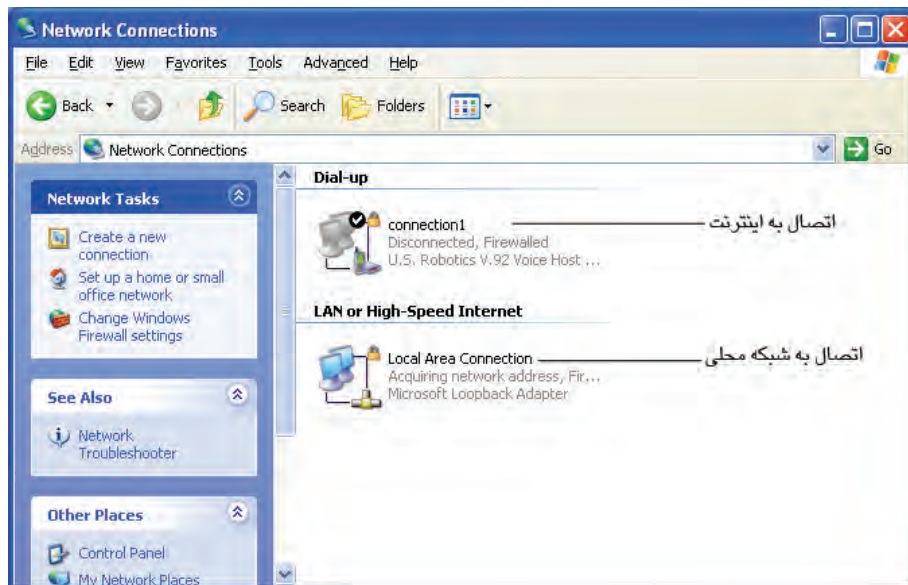
پس از طی مراحل مذکور باید سیستم‌ها را آدرس‌دهی کرد.

همان‌طور که می‌دانید IP آدرس هر کامپیوتر در شبکه است و کامپیوترها از طریق این آدرس یکدیگر را پیدا می‌کنند. در هر شبکه باید آدرس IP هر کامپیوتر تکراری نبوده و منحصر به فرد باشد.

آدرس IP در واقع یک شماره چهار قسمتی بین اعداد ۰ تا ۲۵۵ است که با علامت " ." (نقطه) از یکدیگر جدا می‌شوند. علاوه بر آدرس IP گزینه دیگری که باید تعیین شود، Subnet Mask است که توضیح دقیق مفهوم آن از سطح این واحدکار بالاتر است و معمولاً برای شبکه‌های کوچک مقدار آن 255.255.255.0 در نظر گرفته می‌شود. در این صورت سه قسمت اول آدرس تمام کامپیوترها را یکسان و قسمت چهارم را عدد متفاوتی در نظر می‌گیریم.

به‌عنوان مثال آدرس کامپیوتر اول را 192.168.0.1، آدرس کامپیوتر دوم را 192.168.0.2 و به همین ترتیب تک‌تک کامپیوترها را آدرس‌دهی می‌کنیم.

برای تنظیم آدرس IP از پنجره Control Panel روی گزینه Network Connections دابل‌کلیک کنید یا اینکه در صورت موجود بودن آیکن My Network Places روی میز کار روی آن دابل‌کلیک کنید.

شکل ۱۵-۷ اتصالات شبکه و اینترنت

اگر لیست اتصالات قابل مشاهده نبودند در ناحیه TaskPane روی گزینه View Network Connections کلیک کنید.
 روی گزینه مربوط به اتصال شبکه محلی کلیک راست کرده و سپس گزینه Properties را انتخاب کنید.

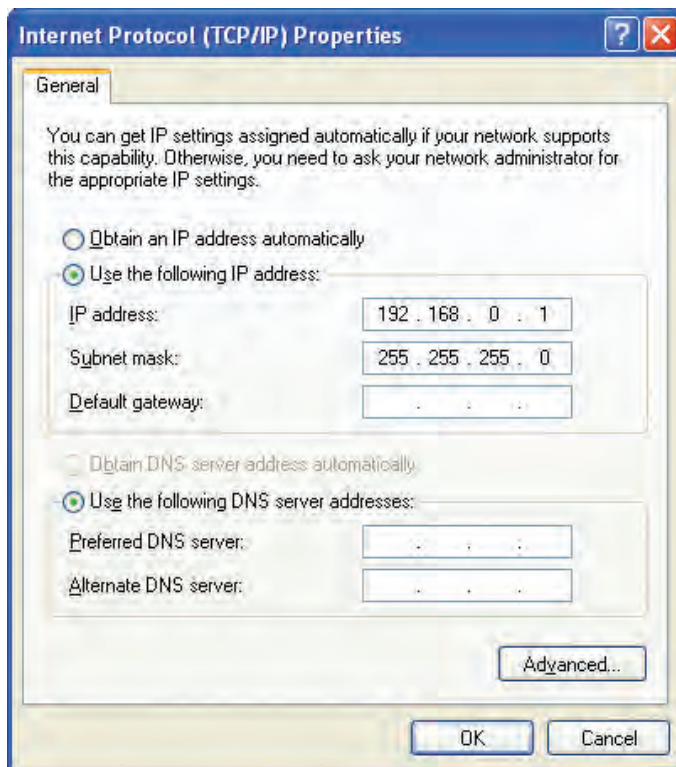
شکل ۷-۱۶ خصوصیات اتصال شبکه محلی

در شکل ۷-۱۶ گزینه Internet Protocol (TCP/IP) را انتخاب کرده و سپس روی دکمه Properties کلیک کنید.

در شکل ۷-۱۷ مطابق توضیحات داده شده، آدرس IP و Subnet mask را تعیین کرده و روی دکمه OK کلیک کنید.

پس از انجام مراحل فوق می‌توانید به سادگی روی تک‌تک کامپیوترها منابعی از جمله چاپگرها، فایل و ... را به اشتراک بگذارید.

به‌عنوان مثال در صورت ارتباط کامپیوترها با یکدیگر به راحتی می‌توانید به بازی‌هایی بپردازید که به چند بازیکن روی چند کامپیوتر مختلف نیاز دارد یا اینکه از طریق کامپیوترهای دیگر به فایل‌های خود از جمله آهنگ‌ها، عکس‌ها و ... دسترسی داشته باشید.

شکل ۱۷-۷ تنظیم آدرس IP

معمولاً در شبکه‌های LAN پس از راه‌اندازی سیستم، در صورتی‌که ایراد سخت‌افزاری وجود نداشته باشد اتصال شبکه به صورت پیش‌فرض برقرار است.

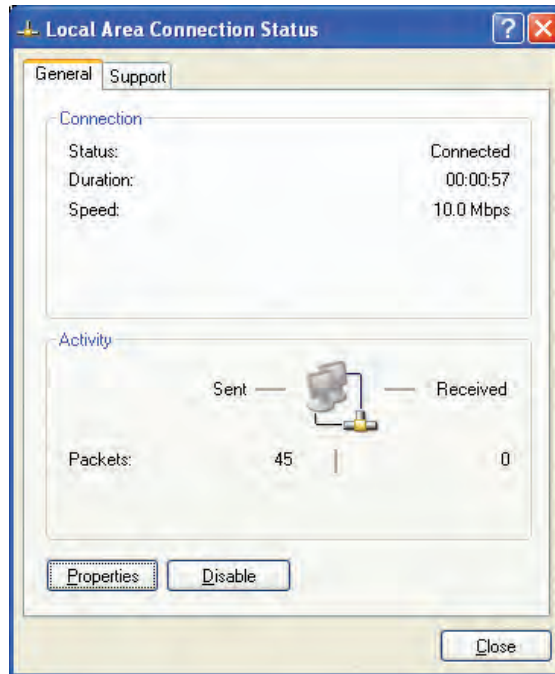

برای قطع ارتباط شبکه یکی از این روش‌ها را دنبال کنید:

روش ۱: در شکل ۱۵-۷ روی اتصال شبکه محلی دابل کلیک کنید و در شکل ۱۸-۷ دکمه Disable را انتخاب کنید.

روش ۲: در ناحیه Notification Area روی آیکن کلیک راست کرده، سپس گزینه Disable را انتخاب کنید.

روش ۳: در ناحیه Notification Area روی آیکن دابل کلیک کرده و در شکل ۱۸-۷ روی دکمه Disable کلیک کنید.

شکل ۱۸-۷ قطع ارتباط شبکه LAN

Learn in English

To create a Direct Network Connection

- 1- Open Network Connections.
- 2- Under Network Tasks, click Create a new connection, and then click Next.
- 3- Click Set an advanced connection, and then click Next.
- 4- Click Connect directly to another computer, click Next, and then follow the instructions in the New Connection Wizard.

o open Network Connections, click Start. Click Control Panel, click Network and Internet Connections, and then click Network connections.

واژه‌نامه

Advanced	پیشرفته
Connection	اتصال
Create	ایجاد کردن
Direct	مستقیم
Directly	به‌طور مستقیم
Disable	غیرفعال کردن، از کار انداختن
Follow	دنبال کردن
Instruction	دستورالعمل
Status	وضعیت

خلاصه مطالب

- برای اتصال به اینترنت و شبکه راه‌های مختلفی وجود دارد مانند اتصالات بی‌سیم، Dial-up، ADSL و ...
- در کشور ما ارتباط با اینترنت به یکی از دو روش Dial-up و ADSL بیشتر رایج است. تفاوت عمده این دو روش در سرعت برقراری ارتباط است. در روش ADSL امکان ارسال و دریافت صوت و تصویر نیز در زمان نسبتاً کوتاهی امکان‌پذیر است.
- راه‌اندازی سرویس ADSL از طریق شرکت‌ها و مؤسسات ارائه‌دهنده این سرویس انجام می‌گیرد، اما راه‌اندازی سرویس Dial-up از طریق یک مودم معمولی و یک خط تلفن به راحتی امکان‌پذیر است. در ارتباط با Dial-up خط تلفن در تمام مدت اتصال اشغال می‌ماند اما خطوط ADSL، ارتباط را بدون اشغال خطوط امکان‌پذیر می‌کنند و هزینه استفاده از اینترنت در این روش روی قبض تلفن درج می‌شود.
- اگر بخواهید چند کامپیوتر نزدیک به هم را به یکدیگر متصل کنید نیاز به تجهیزات سخت‌افزاری مخصوص از جمله کارت شبکه، کابل و ... دارید.
- پس از آماده‌سازی سخت‌افزارها از لحاظ نرم‌افزاری نیز باید تنظیماتی را اعمال کنید.

- ۸- روش اتصال Dial-up را شرح دهید.
- ۹- روش اتصال ADSL را توضیح دهید.
- ۱۰- مزایا و معایب روش‌های ADSL و Dial-up را در مقایسه با یکدیگر بیان کنید.
- ۱۱- روش اتصال شبکه محلی را توضیح دهید.
- ۱۲- آدرس IP چیست؟ ساختار آن را با ذکر مثال بیان کنید.

آزمون عملی

- ۱- یک ارتباط Dial-up با اینترنت ایجاد کنید.
- ۲- توسط ارتباطی که در تمرین ۱ ایجاد کرده‌اید به اینترنت متصل شوید.
- ۳- پس از برقراری ارتباط با اینترنت، اتصال خود را قطع کنید.
- ۴- برای کامپیوتر خود یک نام جدید تعریف کنید.

واحد کار هشتم

توانایی کار با NetMeeting

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه این واحد کار از فراگیر انتظار می‌رود که:

- ۱- امکانات برنامه NetMeeting را بشناسد.
- ۲- برنامه NetMeeting را نصب کند.
- ۳- به کمک برنامه NetMeeting با دیگران ارتباط برقرار کند.
- ۴- به کمک برنامه NetMeeting پیام خود را برای دیگران ارسال کند و پیام‌های دریافتی را نیز مشاهده کند.
- ۵- به کمک برنامه NetMeeting فایل‌های مورد نظر خود را برای دیگران ارسال کند.
- ۶- به کمک برنامه NetMeeting یک میز گرد برپا کند.

زمان (ساعت)

عملی

نظری

۲

۱

کلیات

به کمک برنامه NetMeeting می‌توانید از طریق اینترنت یا شبکه محلی با دیگران ارتباط برقرار کنید. در این واحدکار با روش نصب و امکانات این نرم‌افزار آشنا می‌شویم.

۸-۱ امکانات NetMeeting

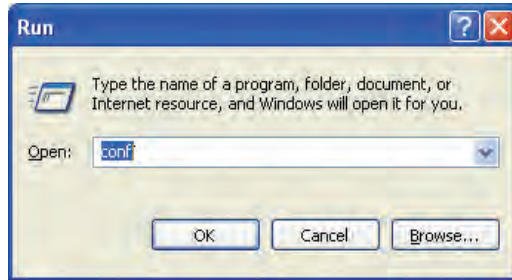
امکانات این برنامه به شرح زیر است:

- ۱- می‌توانید از طریق میکروفن با دیگران صحبت کنید.
- ۲- می‌توانید با استفاده از دوربین (Webcam) دیگران را دیده و اجازه دهید که دیگران هم شما را ببینند.
- ۳- برنامه‌های کاربردی و فایل‌های خود را با دیگران به اشتراک بگذارید.
- ۴- برای دیگران فایل ارسال کنید.
- ۵- از طریق ارسال و دریافت پیام با دیگران ارتباط نوشتاری (Chat) برقرار کنید.

۸-۲ روش نصب NetMeeting

برای نصب این برنامه مراحل زیر را دنبال کنید:

- ۱- در منوی Start روی برنامه Run کلیک کنید.
- ۲- عبارت Conf را تایپ کرده و دکمه OK را کلیک کنید.

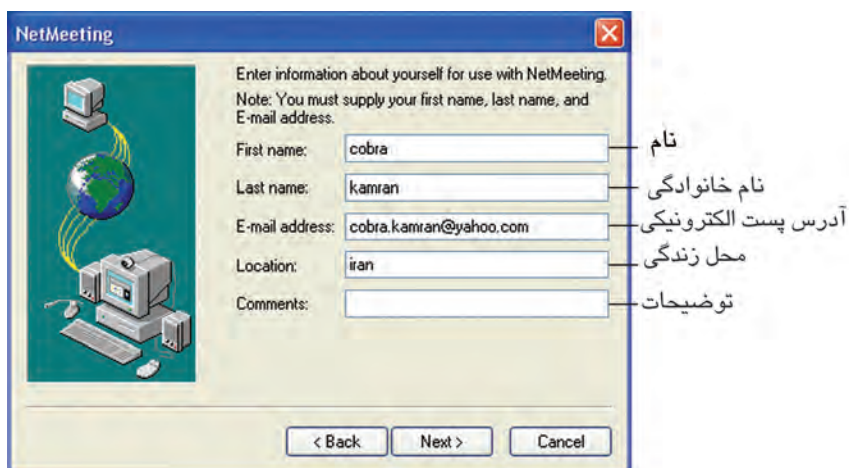
شکل ۸-۱ کادرمحاوره Run

- ۳- در کادرمحاوره ظاهر شده مطابق شکل ۸-۲ توضیحاتی درباره امکانات NetMeeting نوشته شده است، پس از مطالعه آن‌ها روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۲-۸ کادر محاوره NetMeeting

۴- در این مرحله کادری مانند شکل ۳-۸ باز شده و درخواست می‌کند که اطلاعات شخصی خود را به ترتیب نام، نام خانوادگی، آدرس پست الکترونیک و محل زندگی وارد کنید در ضمن اگر توضیح اضافه‌ای دارید در قسمت Comments وارد کنید.

شکل ۳-۸ کادر درخواست اطلاعات

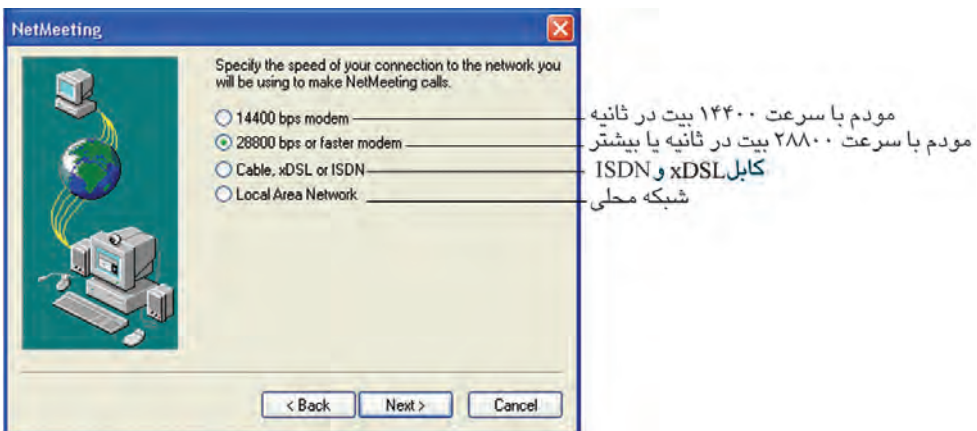
۵- کادرمحاوره شکل ۴-۸ درباره سرویس‌دهنده فهرست است. این سرویس‌دهنده پس از ورود افراد به شبکه، فهرستی از اسامی آن‌ها را نشان می‌دهد. اگر می‌خواهید پس از ورود به شبکه نام شما در لیست سرویس‌دهنده قرار گیرد و دیگران بتوانند آن را برای برقراری ارتباط مشاهده کنند، گزینه Log on to a directory server when NetMeeting starts را انتخاب کنید و در صورت عدم تمایل گزینه دوم را انتخاب کنید. همچنین در قسمت

Server name نام سرویس دهنده را تایپ یا انتخاب کنید (مقدار پیش فرض آن Microsoft Internet Directory است). پس از انجام تنظیمات روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۴-۸ کادر محاوره مربوط به سرویس دهنده

۶- در این مرحله مطابق شکل ۵-۸ باید سرعت اتصال به شبکه را مشخص کنید. اگر سرعت مودم ۱۴۴۰۰ بیت در ثانیه است گزینه اول را انتخاب کرده و اگر سرعت مودم ۲۸۸۰۰ بیت در ثانیه یا بالاتر است، گزینه دوم را انتخاب کنید. اگر از شبکه‌های دیجیتالی خانواده xDSL (مانند ADSL) یا ISDN استفاده می‌کنید گزینه سوم و در نهایت اگر شبکه مورد استفاده شما یک شبکه محلی است، گزینه آخر را انتخاب کنید. سپس برای ادامه کار روی دکمه Next کلیک کنید.

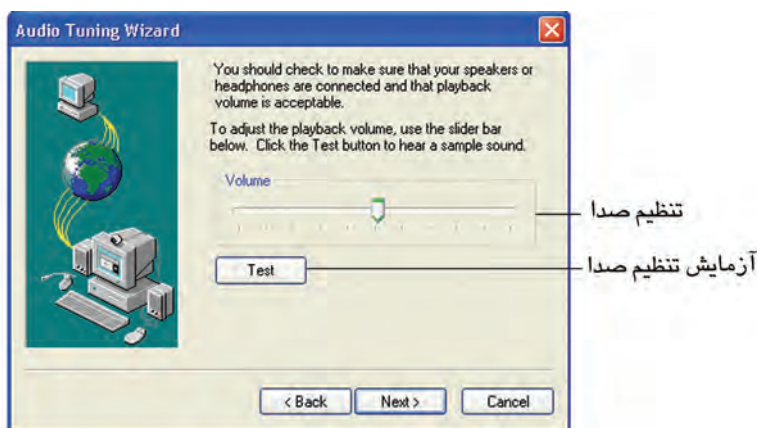

شکل ۵-۸ تعیین سرعت مودم

۷- در کادرمحاوره ظاهر شده این مرحله در صورت تمایل می‌توانید با فعال کردن گزینه‌های Put a shortcut to NetMeeting و Put a shortcut to NetMeeting on My Desktop on My Quick launch bar آیکن میانبر برنامه NetMeeting را به ترتیب روی دسکتاپ و نوار دسترسی سریع قرار دهید.

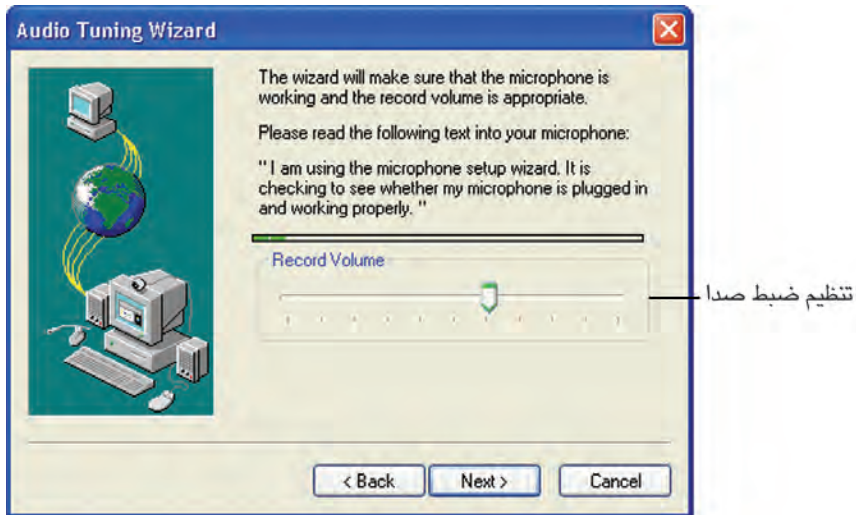
۸- حال NetMeeting از شما می‌خواهد که برای انجام تنظیمات صوتی همه برنامه‌های صوتی را ببندید. پس از بستن برنامه‌های صوتی روی دکمه Next کلیک کنید.

در این مرحله به کمک و دکمه Test میزان بلندی صدای بلندگو را تنظیم کرده و روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۶-۸ تنظیم صدای بلندگو یا هدفن

در این مرحله باید میکروفن را برای ضبط صدا تنظیم کرد. در این قسمت از شما خواسته می‌شود متن داخل " " را بخوانید تا ببینید که آیا ضبط صدا انجام می‌گیرد و میزان صدای آن مناسب است یا خیر. پس از انجام تنظیمات روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل ۸-۷ تنظیم میکروفن

۹- در مرحله پایانی روی دکمه Finish کلیک کنید.

۳-۸ نحوه برقراری ارتباط در NetMeeting

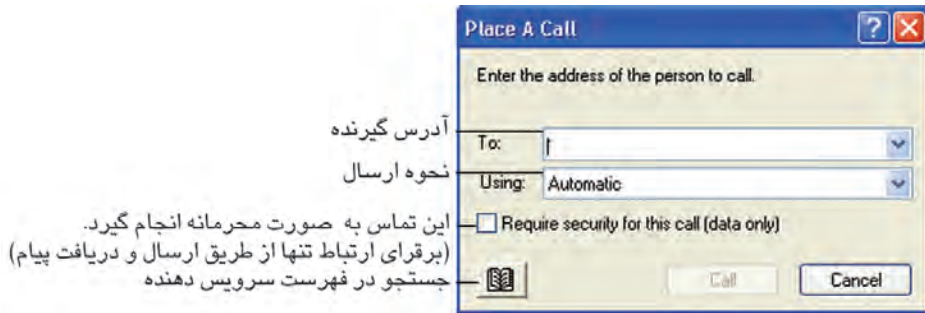
پس از نصب NetMeeting برای اجرای آن باید در منوی Start وارد All Programs شده و در Accessories گزینه Communication و سپس NetMeeting را انتخاب کنید (شکل ۸-۸).

شکل ۸-۸ محیط برنامه NetMeeting

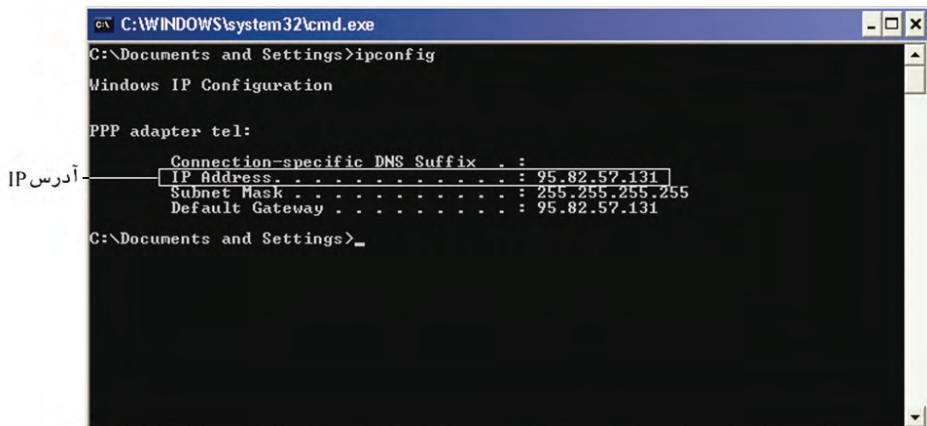
برای ارتباط با دیگران ابتدا باید از حضور خود در شبکه مطمئن شوید سپس مراحل بعد را دنبال کنید:

- ۱- روی دکمه کلیک کنید تا کادرمحاوره Place A Call ظاهر شود (شکل ۸-۹).
- ۲- در لیست بازشوی To نام کامپیوتر، شماره تلفن یا آدرس IP شخص موردنظر را وارد کنید. اگر NetMeeting را در یک شبکه محلی مورد استفاده قرار می‌دهید، می‌توانید از آدرس IP یا نام کامپیوتر استفاده کنید. اما اگر از اینترنت استفاده می‌کنید، می‌توانید یکی از سه مورد را استفاده کنید.

شکل ۸-۹ کاربرد محاوره Place A Call

معمولاً در این قسمت آدرس IP کامپیوتر کاربر مورد نظر نوشته می‌شود. حال ممکن است این سؤال پیش آید که چگونه می‌توان آدرس IP یک کامپیوتر را پیدا کرد. برای این کار در منوی Start روی برنامه Run کلیک کرده و عبارت cmd را تایپ کنید تا وارد محیط Command Prompt شوید سپس مطابق شکل ۸-۱۰ عبارت ipconfig را نوشته و کلید Enter را فشار دهید تا آدرس IP ظاهر شود.

شکل ۸-۱۰ نحوه یافتن آدرس IP

پس از تایپ آدرس IP در قسمت To، از لیست بازشوی Using یکی از حالت‌های برقراری ارتباط - Automatic، Network یا Directory - را انتخاب کنید. اگر NetMeeting بتواند نوع ارتباط را مشخص کند گزینه Automatic را انتخاب کنید. حالت Network مربوط به کاربران شبکه و حالت Directory لیست کاربران فعال در سرویس دهنده NetMeeting است.

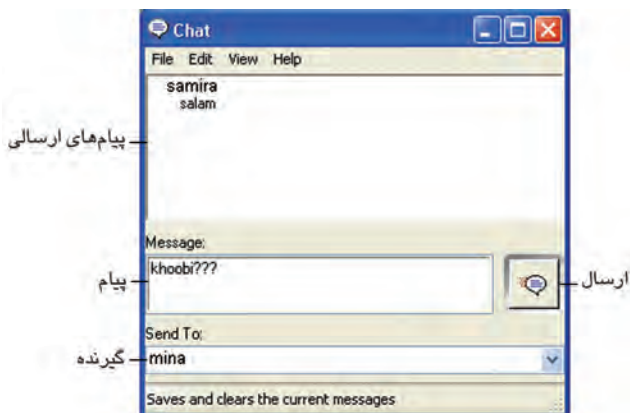
۳- روی دکمه Call کلیک کنید تا آیکن در نوار وضعیت روشن شود.

برای خاتمه دادن به ارتباط از دکمه استفاده کنید.

۸-۴ نحوه انتقال پیام

برای انتقال پیام نوشتاری به یک شخص یا گروهی از افراد مراحل زیر را دنبال کنید:

۱- روی دکمه کلیک کنید تا کادر نوشتن پیام ظاهر شود. (شکل ۸-۱۱)

شکل ۸-۱۱ پنجره Chat

۲- در لیست بازشوی Send To نام گیرنده پیام و در کادر متنی Message متن پیام را نوشته و سپس به کمک دکمه پیام را ارسال کنید.

۸-۵ نحوه ارسال فایل

برای ارسال فایل به دیگران مراحل زیر را دنبال کنید:

۱- روی دکمه از پنجره NetMeeting کلیک کنید تا کادر انتقال پیام ظاهر شود.

۲- در کادر ظاهر شده چند دکمه وجود دارد:

• **Add Files** : برای اضافه کردن فایل به لیست فایل‌های ارسالی استفاده می‌شود.

• **Remove File** : برای حذف فایل از لیست فایل‌های ارسالی استفاده می‌شود.

• **Send All** : برای ارسال تمام فایل‌های موجود در لیست به دیگران استفاده می‌شود.

• **Stop a Transfer** : برای توقف عملیات ارسال استفاده می‌شود.

• **View Received File** : برای مشاهده فایل‌های رسیده به شما استفاده می‌شود.

پس از انتخاب فایل‌هایی که مایلید ارسال کنید در قسمت **Everyone** نام گیرنده فایل را مشخص کرده و سپس دکمه را کلیک کنید تا فایل ارسال شود.

شکل ۸-۱۲

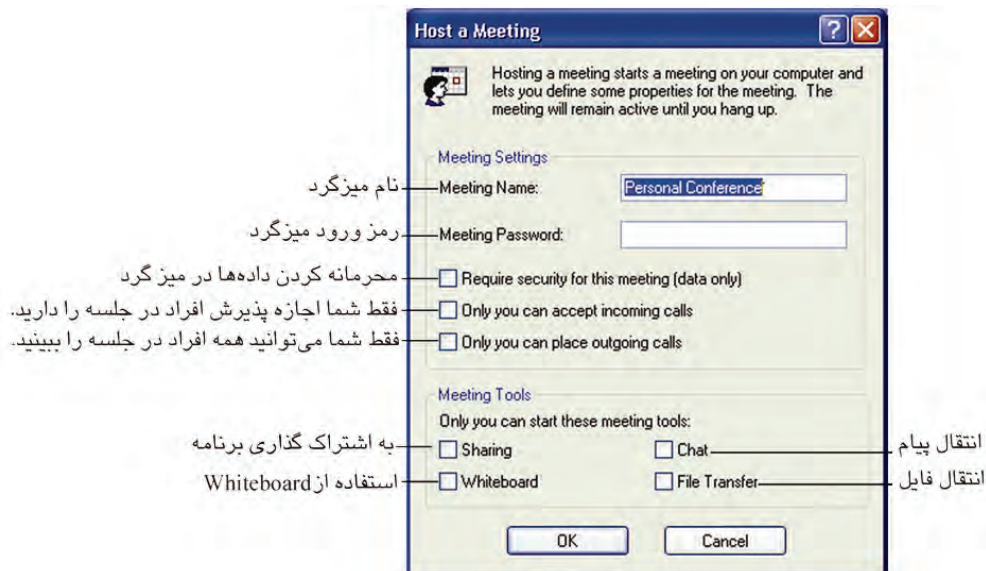
۸-۶ استفاده از قابلیت ویدیو

- چنانچه با فردی مکالمه دارید که دارای دوربین Webcam است به کمک دکمه می‌توانید فیلم همزمان او در کادر وسط برنامه NetMeeting را مشاهده کنید. برای ارسال خودکار ویدیو پس از کلیک روی منوی Tools، گزینه Options را انتخاب کنید. از زبانه Video گزینه Automatically send video at the start of each call را فعال کنید. با کلیک مجدد دکمه ویدیو قطع می‌شود.
- اگر یک ارتباط ویدیویی برقرار باشد و شما در حال ارسال ویدیو باشید، دکمه فعال می‌شود. در این صورت با کلیک روی دکمه می‌توانید تصاویر ویدیویی ارسالی را مشاهده کنید.

۸-۷ ایجاد یک میز گرد

برای ایجاد یک میز گرد مراحل زیر را دنبال کنید:

- ۱- در پنجره اصلی NetMeeting از منوی Call، روی گزینه Host a Meeting کلیک کنید.
- ۲- در کادر متنی Meeting Name نامی متناسب با موضوع بحث میزگرد وارد کنید. (شکل ۸-۱۳)

شکل ۱۳-۸ کادر ایجاد میزگرد

۳- در کادر متنی Meeting Password می‌توانید برای تأیید افرادی که وارد جلسه می‌شوند کلمه عبوری را انتخاب کنید. در این صورت هریک از حاضران برای ورود به میزگرد باید کلمه عبور را وارد کنند. دیگر گزینه‌های Meeting Settings به این شرح می‌باشند:

- **Require security for this meeting (data only)**: فعال کردن این گزینه موجب تشکیل یک میزگرد محرمانه می‌شود. به طوری که بحث و گفتگو تنها از طریق ارسال و دریافت پیام صورت گرفته و دیگر نمی‌توان از امکانات صدا و ویدیو در میزگرد استفاده کرد.

- **Only you can accept incoming calls**: کاربران قبل از شرکت در میزگرد باید از شما اجازه ورود بگیرند.

- **Only you can place outgoing calls**: حاضران شرکت‌کننده در جلسه (به‌غیر از شما) نمی‌توانند دیگر حاضران شرکت‌کننده در جلسه را ببینند.

۴- در قسمت Meeting Tools می‌توانید امکانات مورد نیاز برای اجرای میزگرد را مشخص کنید.

- **Sharing**: به کمک این ابزار می‌توان برنامه‌ای مانند Microsoft Word را به اشتراک گذاشت تا همه به صورت اشتراکی بتوانند از آن استفاده کنند.

شکل ۸-۱۴

- **Whiteboard**: به کمک این ابزار برنامه Paint باز شده و می‌توانید از امکانات این نرم‌افزار برای کارهایی چون نوشتن توضیح روی تصویر یا مشخص کردن قسمتی از تصویر (برای تأکید) استفاده کنید.
- **Chat**: برای ارتباط نوشتاری استفاده می‌شود.
- **File Transfer**: برای ارسال فایل استفاده می‌شود.

Learn in English

Teleconference: To hold a conference via a telephone or network connection. Computers have given new meaning to the term because they allow groups to do much more than just talk. Once a teleconference is established, the group can share applications. There are many teleconferencing applications that work over private networks. One of the first to operate over the Internet is Microsoft's NetMeeting. NetMeeting enables groups to teleconference using the Internet as the transmission medium.

واژه‌نامه

Allow	اجازه دادن
Application	برنامه
Call	تماس برقرار کردن
Chat	گفتگو کردن
Establish	به وجود آمدن
Hold a conference	برگزار کردن کنفرانس
Host	میزبان
Medium	واسط
Message	پیام
Private	خصوصی
Send	ارسال کردن
Share	به اشتراک گذاشتن
Teleconference	برگزاری کنفرانس از راه دور
Term	لغت
Transfer	انتقال دادن
Transmission	انتقال
Via	از طریق

خلاصه مطالب

- نرم‌افزار NetMeeting برای برقراری ارتباط با دیگران با استفاده از روش‌های صدا، تصویر و نوشتار استفاده می‌شود.
- دکمه برای برقراری ارتباط و دکمه برای قطع ارتباط استفاده می‌شود.
- دکمه برای ارتباط نوشتاری استفاده می‌شود.
- دکمه برای ارسال فایل استفاده می‌شود.
- برای ایجاد یک میزگرد، باید از منوی Call گزینه Host a Meeting را انتخاب کرد.

آزمون نظری

۱- برای برقراری ارتباط از کدام دکمه استفاده می‌شود؟

- الف - ب - ج - د -

۲- برای نوشتن پیام از چه دکمه‌ای استفاده می‌شود؟

- الف - ب - ج - د -

۳- برای ایجاد میز گرد چه مسیری را باید طی کرد؟

الف- از منوی Call گزینه Host a Meeting را انتخاب کرد.

ب- از منوی File گزینه Host a Meeting را انتخاب کرد.

ج- از منوی Call گزینه Conference را انتخاب کرد.

د- از منوی Tools گزینه Conference را انتخاب کرد.

۴- کدام ابزار برای نوشتن توضیح روی تصویر از برنامه Paint استفاده می‌کند؟

الف - Chat ب - Sharing Program

ج - File Transfer د - Whiteboard

۵- برای گرفتن اجازه ورود کاربران از مسئول میز گرد قبل از شرکت در میز گرد کدام گزینه را باید انتخاب کرد؟

الف - Only you can accept incoming calls

ب - Require security of this meeting (data only)

ج - Only you can place outgoing calls

د - Log on to a directory server when NetMeeting starts

6- According to the text, teleconference is:

a- to operate over the internet

b- to hold a conference via a telephone or network connection.

c- to share application

d- to work over networks

۷- امکانات برنامه NetMeeting را شرح دهید.

آزمون عملی

- ۱- برنامه NetMeeting را برای استفاده در یک شبکه محلی نصب کنید.
- ۲- به کمک NetMeeting برای دیگران پیام ارسال کنید.
- ۳- فایل دلخواهی را برای یکی از دوستانتان بفرستید.
- ۴- یک میز گرد با نام Student با امکانات Whiteboard و Chat برپا کنید.

واحد کار نهم

توانایی دسترسی راه دور به کامپیوتر

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه این واحد کار از فراگیر انتظار می‌رود که:

- ۱- بتواند پوشه، فایل و سایر منابع یک کامپیوتر را در شبکه به اشتراک بگذارد.
- ۲- بتواند مجوزهای اشتراکی را روی منابع اعمال کند.
- ۳- بتواند از طریق برنامه Remote Desktop به یک کامپیوتر از راه دور دسترسی یابد.

زمان (ساعت)

عملی

نظری

۳

۱

کلیات

یکی از امکانات پرکاربرد شبکه، قابلیت به اشتراک گذاری منابع شبکه است که موجب صرفه جویی در منابع و بالا رفتن سرعت دسترسی می شود، مثلاً اگر در شبکه تنها یک CD Writer موجود باشد می توان آن را به اشتراک گذاشت تا همه کاربران بتوانند از آن بهره مند شوند یا با به اشتراک گذاری یک پوشه با کاربران، امکان مشاهده محتویات پوشه یا تهیه کپی از آن را در سیستم های بقیه کاربران مهیا ساخت.

۹-۱ روش به اشتراک گذاری پوشه

برای به اشتراک گذاری یک پوشه ابتدا باید به عنوان مدیر سیستم وارد کامپیوتر شوید. سپس روی پوشه مورد نظر کلیک راست کرده و گزینه ... Sharing and Security را انتخاب کنید و سپس مانند شکل ۹-۱ وارد زبانه Sharing از کادرمحاوره مشخصات پوشه شوید:

The screenshot shows the 'Test Properties' dialog box with the 'Sharing' tab selected. The 'Share this folder' radio button is checked. The 'Share name' is 'Test'. There are buttons for 'Permissions' and 'Caching'. A note at the bottom states that Windows Firewall is configured to allow sharing.

پوشه به اشتراک گذاشته نشود
 پوشه به اشتراک گذاشته شود
 نام پوشه به اشتراک گذاشته شده در شبکه
 توضیحات اضافه
 حداکثر تعداد کاربران مجاز برای دسترسی همزمان به پوشه

برای تعیین حدود اختیارات کاربران استفاده کننده از پوشه در شبکه

شکل ۹-۱ زبانه Sharing، کادرمحاوره مشخصات پوشه Test

گزینه‌های این قسمت به شرح زیر هستند:

- **Do not share this folder**: در این حالت پوشه فقط برای دسترسی محلی استفاده می‌شود و خاصیت به اشتراک‌گذاری آن غیرفعال می‌شود.
 - **Share this folder**: برای به اشتراک‌گذاری پوشه این گزینه را باید انتخاب کرد تا گزینه‌های دیگر اشتراک‌گذاری فعال شود.
 - **Share name**: در کادر متنی این قسمت نام پوشه نوشته شده است می‌توانید این نام را تغییر دهید تا پوشه با نامی دیگر در شبکه نشان داده شود.
 - **Comment**: این قسمت برای نوشتن توضیحات اضافه درباره پوشه به کار می‌رود.
 - **User limit**: در این قسمت تعداد کاربرانی را که می‌توانند همزمان به پوشه به اشتراک گذاشته شده دسترسی یابند مشخص می‌کنید. گزینه Maximum allowed تعداد حداکثر کاربران را معلوم می‌کند ولی در گزینه Allow this number of users تعداد کاربران را خود می‌توانید وارد کنید. (حداکثر مقدار عددی که می‌توانید وارد کنید ۱۰ است).
- پس از انجام تنظیمات روی دکمه OK کلیک کنید، ملاحظه می‌کنید که علامت دست در زیر پوشه به اشتراک گذاشته شده ظاهر می‌شود.

برای به اشتراک‌گذاری منابع دیگر مانند CD Writer یا یک درایو، مانند روش به اشتراک‌گذاری پوشه عمل می‌کنید.

تمرین: پوشه‌ای به نام XP در صفحه دسک‌تاپ ساخته و آن را به اشتراک بگذارید.

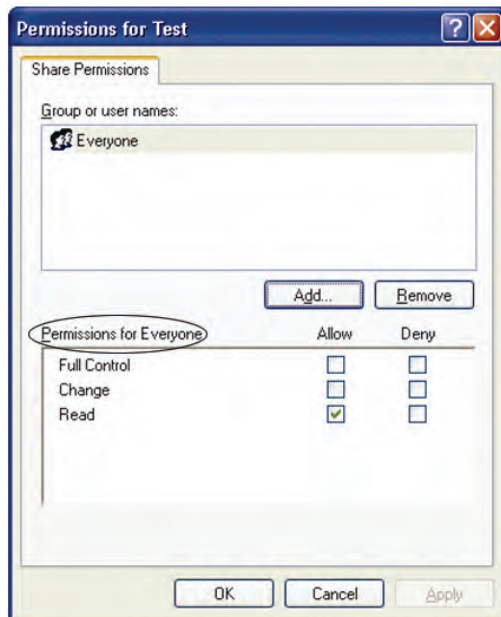
۲-۹ آشنایی با مجوزهای اشتراکی (Share Permissions)

تاکنون با دسته‌ای از مجوزها به نام NTFS Permissions آشنا شدید. مجوزهای NTFS برای تعیین حدود اختیارات کاربرانی که به‌طور مشترک از یک ویندوز XP استفاده می‌کردند، استفاده می‌شد. دسته دیگری از مجوزها، مجوزهای اشتراکی نام دارند که به کمک آن‌ها می‌توان حدود اختیارات کاربرانی را که از منابع به اشتراک گذاشته شده در شبکه استفاده می‌کنند مشخص کرد. مجوزهای اشتراکی به این شرح هستند:

- **Read:** کاربر شبکه تنها می‌تواند محتویات پوشه را ببیند و فایل‌های آن را اجرا کند.
- **Change:** کاربر شبکه علاوه بر دیدن محتویات می‌تواند داده‌های فایل‌های درون پوشه را عوض کند یا آن‌ها را حذف کند.
- **Full Control:** کاربر شبکه علاوه بر داشتن اختیارات Change، می‌تواند مجوزهای پوشه را نیز عوض کند.

به منظور تعیین مجوز اشتراکی برای یک پوشه مراحل زیر را دنبال کنید:

- ۱- روی پوشه کلیک راست کرده و گزینه ... Sharing and Security را انتخاب کنید.
- ۲- پس از فعال کردن قسمت به اشتراک‌گذاری پوشه در Share this folder روی دکمه Permissions کلیک کنید تا کادرمحاوره شکل ۲-۹ ظاهر شود.

شکل ۲-۹ کادرمحاوره تعیین مجوزهای اشتراکی

- ۳- در قسمت Group or user names نام کاربر یا گروه مورد نظر خود را برای تعیین مجوز مشخص کنید.
- ۴- در قسمت Permissions for Everyone مجوزها را انتخاب سپس روی دکمه OK کلیک کنید.

در کادر مشخصات یک فایل زبانه Sharing وجود ندارد. بنابراین برای به اشتراک‌گذاری یک فایل باید آن را به دافع یک پوشه منتقل کرده و سپس پوشه را به اشتراک گذاشت.

اگر یک پوشه از طریق شبکه به اشتراک گذاشته شده باشد و کاربری به صورت متلی به آن دسترسی یابد مجوزهای اشتراکی تعریف شده، روی اختیارات دسترسی آن به پوشه تأثیری نمی‌گذارد. به بیان دیگر مجوزهای متلی یا همان NTFS Permissions ها اولویت بالاتری نسبت به مجوزهای اشتراکی دارند.
اگر یک پوشه به اشتراک گذاشته شده را روی سیستم کپی کنید، کپی آن دیگر فاصیبت اشتراکی نداشته و علامت دست زیر پوشه ناپدید می‌شود.

تمرین: یکی از فایل‌های تصویری سیستم خود را با همه کاربران شبکه به اشتراک بگذارید.

۳-۹ روش مشاهده پوشه‌های به اشتراک گذاشته شده در شبکه

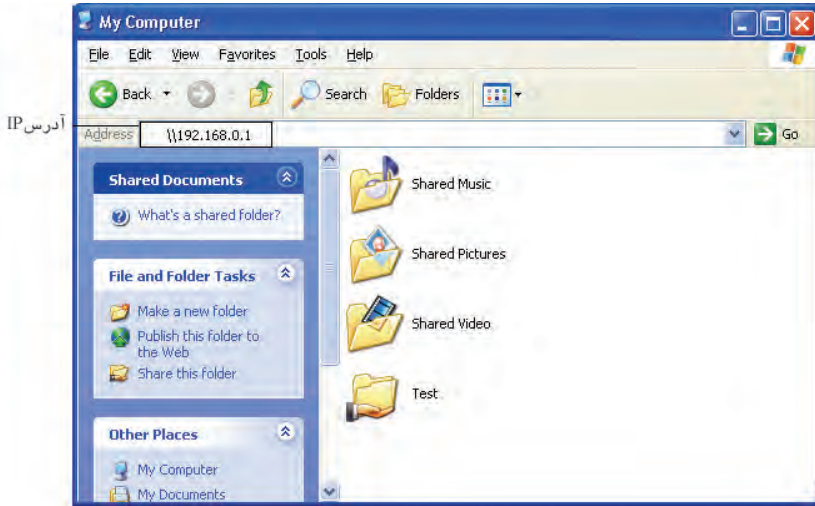
برای مشاهده پوشه‌های به اشتراک گذاشته شده در کامپیوترهای شبکه باید مراحل زیر را دنبال کنید:

۱- در نوار آدرس پنجره My Computer، نام یا آدرس کامپیوتری را که پوشه از روی آن به اشتراک گذاشته شده است بنویسید، قالب این نوشتار به یکی از دو صورت زیر است:

- نام کامپیوتر فرستنده \\
- آدرس IP فرستنده \\

دقت کنید پس از نوشتن علامت‌های \\ نام و یا آدرس IP بدون گذاشتن فاصله نوشته شود.

۲- کلید Enter را فشار دهید تا محتوای پوشه‌ها و منابع به اشتراک گذاشته شده به نمایش درآید سپس پوشه موردنظر خود را انتخاب و استفاده کنید.

شکل ۳-۹ نمایش محتویات منابع به اشتراک گذاشته شده در آدرس IP

یادآوری

آدرس IP یک مقدار عددی ۴ قسمتی است که هر قسمت به وسیله علامت نقطه (.) از بخش دیگر جدا می‌شود. این مقدار عددی برای هر کامپیوتر در شبکه منحصر به فرد است و به کمک دستور Ipconfig در محیط Command Prompt می‌توان مقدار آن را مشاهده کرد.

تمرین: یکی از پوشه‌های به اشتراک گذاشته شده در شبکه را روی سیستم خود کپی کنید.

۹-۴ برنامه Remote Desktop

یکی از ابزارهای مفید ویندوز XP برنامه Remote Desktop است. به کمک این برنامه به راحتی می‌توانید صفحه دسک‌تاپ کامپیوتر دیگری را در شبکه مشاهده کنید، فایل‌ها و پوشه‌های آن را باز یا برنامه‌های نصب شده در آن سیستم را اجرا کنید.

۹-۴-۱ آماده‌سازی کامپیوتر میزبان

اگر بخواهید به کامپیوتری از طریق برنامه Remote Desktop دسترسی داشته باشید، قبل از انجام هر کاری باید کامپیوتر میزبان اجازه این ارتباط را به شما بدهد. برای انجام این کار مراحل بعد را دنبال کنید:

- ۱- در پنجره Control Panel روی برنامه System دابل کلیک کنید.
- ۲- مانند شکل ۴-۹ وارد زبانه Remote شوید و سپس گزینه Allow users to connect remotely to this computer را فعال کنید.

شکل ۴-۹ زبانه Remote برای انجام تنظیمات دسترسی از راه دور به کامپیوتر

- ۳- به کمک دکمه Select Remote Users ... نام کاربرانی که اجازه دسترسی به این کامپیوتر را دارند مشخص کرده و سپس روی دکمه OK کلیک کنید.

۲-۴-۹ دسترسی به کامپیوتر میزبان

پس از دریافت مجوز دسترسی از راه دور به کامپیوتر میزبان، می‌توانید به کمک مراحل زیر با کامپیوتر میزبان ارتباط برقرار کنید:

- ۱- در منوی Start در قسمت All Programs گزینه Accessories را انتخاب کنید.
- ۲- در قسمت Accessories گزینه Communications را انتخاب و سپس برنامه Remote Desktop Connection را برگزینید. پنجره Remote Desktop Connection ظاهر می‌شود (شکل ۵-۹).

شکل ۵-۹ برنامه Remote Desktop Connection

- ۳- در لیست بازشوی Computer نام کامپیوتر را انتخاب کنید یا آدرس IP آن را وارد کنید.
- ۴- روی دکمه Connect کلیک کنید تا این ارتباط برقرار شود.
- ۵- در این مرحله کادرمحاوره ورود به ویندوز ظاهر می‌شود، نام کاربری، رمز عبور و نام Domain شبکه را وارد و سپس روی دکمه OK کلیک کنید.

۳-۴-۹ قطع دسترسی به کامپیوتر میزبان

برای پایان دادن دسترسی به کامپیوتر میزبان روی دکمه Start کلیک کرده و سپس گزینه Log Off را انتخاب کنید. حال برای تأیید نهایی در کادرمحاوره ظاهر شده روی دکمه Log Off کلیک کنید.

هنگامی که شما به کامپیوتری از طریق برنامه Remote Desktop دسترسی دارید، کاربر دیگری نمی‌تواند وارد سیستم میزبان شود و سیستم به‌طور خودکار قفل می‌شود. پس از خروج شما از برنامه Remote Desktop Connection به کمک کلید ترکیبی Alt+ Ctrl+ Del می‌توان قفل را باز کرد.

Learn in English

To share a folder

- Log on a computer as computer Administrator.
- Right click on the folder you want to share it.
- From the Right click menu, choose sharing and security option.
- In the Test Properties dialog box, click on sharing tab.
- Choose share this folder option.
- Click Apply.
- Click OK.

واژه‌نامه

Apply	اجرا کردن
Comment	توضیح
Computer Administrator	مدیر سیستم
Connection	اتصال، ارتباط
Dialog box	کادرمحاوره
Folder	پوشه
Option	گزینه
Remote	از راه دور
Right click menu	منوی کلیک‌راست
Security	امنیت
Sharing	به اشتراک‌گذاری
Tab	زبانه

خلاصه مطالب

- برای به اشتراک‌گذاری یک پوشه روی آن کلیک راست کرده و ... Sharing and Security را انتخاب کنید، سپس گزینه Share this folder را فعال کرده و تنظیمات لازم را انجام دهید.
- یکی از ابزارهای مفید ویندوز XP، Remote Desktop می‌باشد که به کمک این برنامه می‌توانید به راحتی صفحه Desktop کامپیوتر دیگری را در شبکه مشاهده کنید.
- برای کار با Remote Desktop ابتدا باید کامپیوتر میزبان اجازه این دسترسی را بدهد، سپس از طریق برنامه Remote Desktop Connection واقع در قسمت Communications از مجموعه Accessories با وارد کردن آدرس یا نام کامپیوتر میزبان به کامپیوتر میزبان دسترسی یابید.

آزمون نظری

- ۱- برای به اشتراک گذاری یک فایل در شبکه باید
 الف- روی آن کلیک راست کرده و گزینه Sharing and Security را انتخاب کنید.
 ب- روی آن کلیک راست کرده و Properties را انتخاب کنید، سپس وارد زبانه Sharing شوید.
 ج- آن را به یک پوشه منتقل کرده و سپس روی پوشه کلیک راست کرده و گزینه Sharing and Security را انتخاب کنید.
 د- روی آن کلیک راست کرده و گزینه Sharing را انتخاب کنید.
- ۲- کدام مجوز اشتراکی، کمترین اختیارات را دارد؟
 الف- Read ب- Write ج- Change د- Full Control
- ۳- در زبانه Sharing کدام گزینه حداکثر تعداد کاربرانی را که همزمان از پوشه به اشتراک گذاشته شده می توانند استفاده کنند مشخص می کند؟
 الف- Share name ب- Comment ج- User Limit د- Share this folder
- ۴- برای دادن اجازه دسترسی به دیگران در برنامه System باید وارد چه زبانه ای شویم؟
 الف- Advanced ب- Remote ج- General د- Hardware
- ۵- پس از اتمام کار با برنامه Remote Desktop به کمک کدام کلید ترکیبی می توان قفل سیستم را باز کرد؟
 الف- Alt+Ctrl+Del ب- Alt+Shift+Del
 ج- Alt+Ctrl+Shift د- Alt+Tab+Ctrl

6- To share a folder:

- a- Click the folder you want to share → Choose Sharing and Security option
 b- Right click the folder you want to share → Choose Share this folder option
 c- Click the folder you want to share → Choose Sharing tab
 d- Right click the folder you want to share → Choose Sharing and Security option

- ۷- مجوزهای اشتراکی را نام برده و حدود اختیارات هریک را شرح دهید.
۸- چگونه می‌توان درایو C کامپیوتر خود را در شبکه به اشتراک گذاشت؟

آزمون عملی

- ۱- پوشه‌ای با نام خود در درایو D بسازید و آن را با مجوزهای خواندن، نوشتن و حذف کردن در شبکه به اشتراک بگذارید.
۲- کامپیوتر خود را برای دادن اجازه دسترسی از راه دور به دیگران تنظیم کرده و سپس از طریق سیستم دیگری به آن دسترسی یابید.
۳- یک CD در درایو CD-ROM قرار داده و سپس این درایو را به اشتراک گذارید تا همه کاربران شبکه بتوانند محتویات CD شما را بخوانند.

واحد کار دهم

توانایی تنظیم تجهیزات جانبی

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه این واحد کار از فراگیر انتظار می‌رود که:

- ۱- بتواند تجهیزات جانبی را پیکربندی کند.
- ۲- بتواند تجهیزات جانبی را به هنگام‌سازی کند.
- ۳- بتواند تجهیزات قابل حمل را به سیستم بشناساند.

زمان (ساعت)

عملی	نظری
۲	۱

۱-۱ شناسایی دستگاه‌های جانبی توسط ویندوز

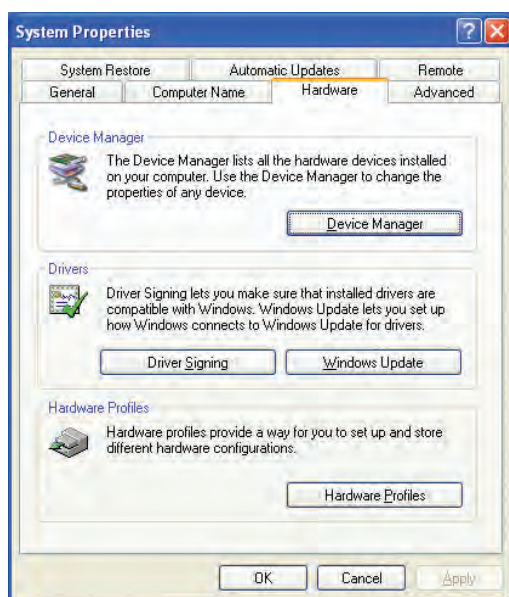
ویندوز XP برخلاف نسخه‌های قبلی خود، اغلب سخت‌افزارها را با استفاده از خاصیت Plug and Play تشخیص داده و مورد استفاده قرار می‌دهد؛ اما با این حال ممکن است بعضی از تجهیزات سخت‌افزاری توسط ویندوز تشخیص داده نشوند.

برای مشاهده قطعات و تجهیزات سخت‌افزاری موجود روی سیستم از ابزار Device Manager کمک می‌گیریم که قبلاً با نحوه ورود به آن آشنا شدید. در اینجا به منظور یادآوری ابتدا شیوه باز کردن این ابزار را بیان می‌کنیم.

برای اجرای ابزار Device Manager یکی از روش‌های زیر را به کار ببرید:

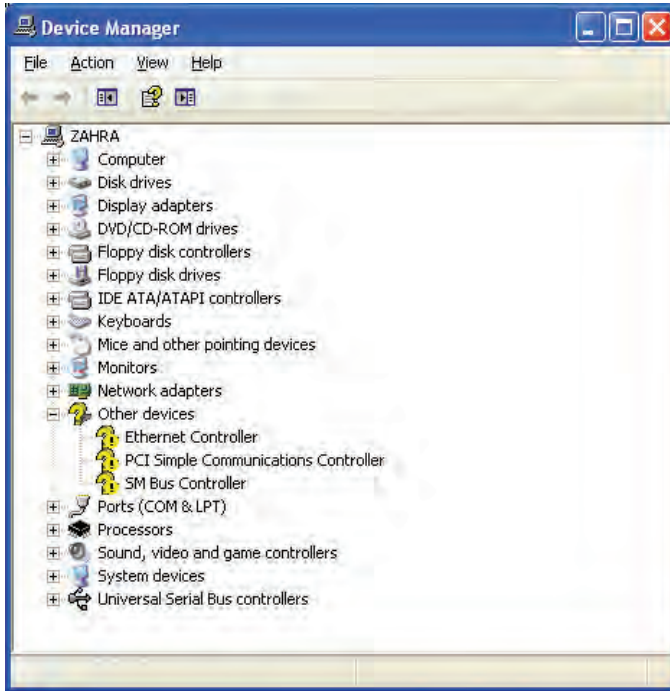
روش ۱: روی آیکن My Computer از میزکار کلیک راست کرده و سپس در زیرمنوی باز شده گزینه Properties را انتخاب کنید.

روش ۲: روی گزینه System از پنجره Control Panel دابل کلیک کنید.

شکل ۱-۱ System Properties

پس از انجام یکی از مراحل قبل در کادرمحاوره شکل ۱-۱ زبانه Hardware را انتخاب کنید. روی دکمه Device Manager کلیک کنید.

شکل ۱۰-۲ پنجره Device Manager

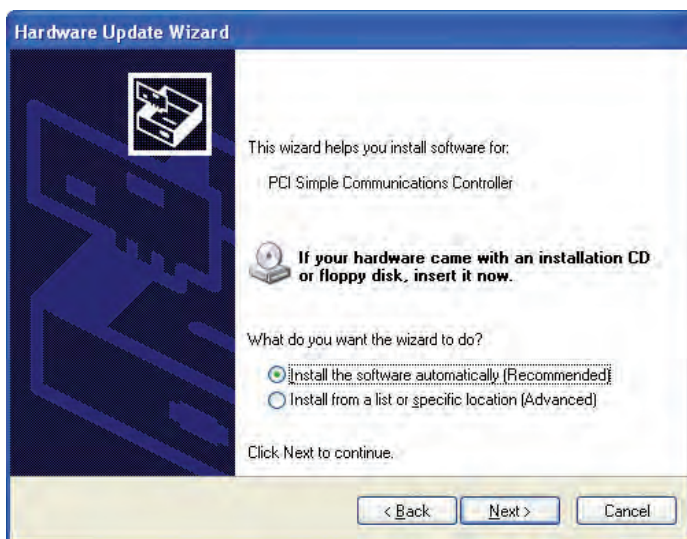
در پنجره ظاهر شده، مشخصات سخت‌افزاری سیستم به صورت گروه‌بندی نشان داده شده است. در کنار هر گروه یک علامت "+" وجود دارد، برای مشاهده زیرگروه‌ها روی این علامت کلیک کنید. به عنوان مثال بخش‌های مختلف کارت صدا، کارت گرافیک و کنترل‌کننده بازی‌ها در گروه Sound, video and game controllers قرار می‌گیرند.

۱۰-۲ راه‌انداز دستگاه‌های جانبی

پس از اتصال قطعات سخت‌افزاری به سیستم ممکن است آن دستگاه توسط ویندوز XP شناسایی نشود یا اینکه درست کار نکنند، در این صورت باید برنامه راه‌انداز قطعه را مجدداً نصب کنید، برای اطلاع از وضعیت شناسایی قطعه توسط سیستم می‌توان از پنجره Device Manager بهره گرفت. برخی قطعات دارای خاصیت Plug & Play هستند یعنی بدون نیاز به نصب توسط ویندوز شناسایی می‌شوند. ابزار Device Manager در کنار قطعاتی که به‌طور ناقص شناسایی شده‌اند علامت "!" و در کنار قطعاتی که کاملاً ناشناخته هستند، علامت "?" را درج می‌کند. برای رفع این قبیل مشکلات اگر روی قطعه دارای مشکل کلیک راست کنید، گزینه‌هایی که

مشاهده می‌کنید به شرح زیر هستند:

- ۱- **Update Driver**: این گزینه راه‌انداز دستگاه را به‌هنگام‌سازی می‌کند.
 - ۲- **Disable**: برای غیرفعال کردن موقت دستگاه به‌کار می‌رود.
 - ۳- **Uninstall**: دستگاه را به‌طور کامل حذف می‌کند.
 - ۴- **Scan for hardware changes**: در بین راه‌اندازهایی که قبلاً روی سیستم نصب شده‌اند مجدداً به جستجو می‌پردازد تا شاید از بین راه‌اندازهای موجود روی سیستم گزینه بهتری برای نصب پیدا کند.
 - ۵- **Properties**: مشخصات قطعه سخت‌افزاری را نشان می‌دهد.
- برای نصب دستگاه روی گزینه Update Driver کلیک کنید، در کادرمحاوره ظاهر شده از شما پرسیده می‌شود که آیا می‌خواهید ویندوز به دنبال برنامه راه‌انداز قطعه بگردد، روی یکی از گزینه‌های موجود کلیک کنید.

شکل ۳-۱۰ کار به‌هنگام‌سازی راه‌انداز دستگاه

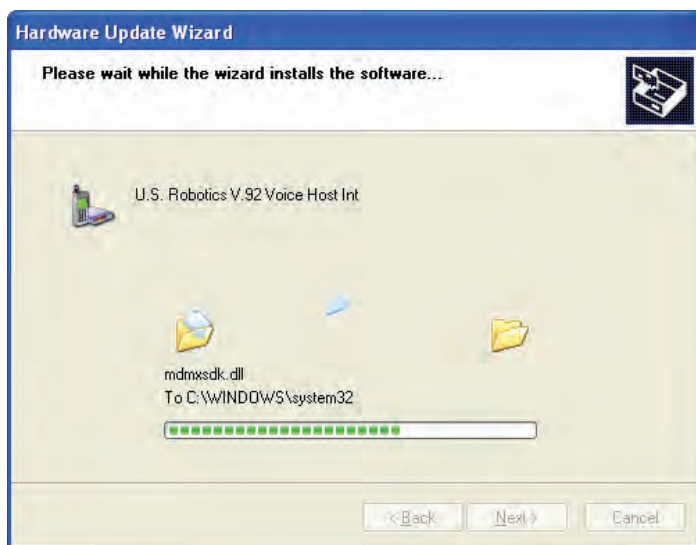
انتخاب گزینه **Install the software automatically (Recommended)** باعث می‌شود به‌طور خودکار در لیست راه‌اندازهای موجود روی سیستم، دنبال مناسب‌ترین مورد بگردد و برای آن قطعه سخت‌افزاری به‌کار ببرد.

انتخاب گزینه **Install from a list or specific location (Advanced)** باعث می‌شود لیست قطعات

مختلف نشان داده شود و شما باید در آن لیست گزینه مناسب را یافته و برای تکمیل فرایند نصب آن را انتخاب کنید.

- گزینه اول را انتخاب نمایید، دیسک مربوط به راه‌انداز دستگاه را در درایو قرار داده و روی دکمه Next کلیک کنید. در صورتی که راه‌انداز به درستی انتخاب شده باشد عملیات کپی کردن فایل‌های راه‌انداز آغاز می‌شود.

در این مرحله اگر فایل‌های مربوط به راه‌انداز دستگاه از قبیل روی سیستم موجود باشد، نیازی به قراردادن CD نخواهد بود و عمل شناسایی دستگاه انجام خواهد شد.

شکل ۴-۱۰ کپی کردن فایل‌های راه‌انداز

کادرمحاوره‌ای ظاهر شده، نشان‌دهنده عملیات به‌روزرسانی قطعه و نصب آن است، پس از این مرحله کادری ظاهر می‌شود که نشان‌دهنده اتمام مراحل نصب است، روی دکمه Finish کلیک کنید.

پس از این در برنامه Device Manager قطعه شناسایی شده در زیر گروه مربوط به خود قرار می‌گیرد.

۳-۱۰ تجهیزات قابل حمل (Removable Disk)

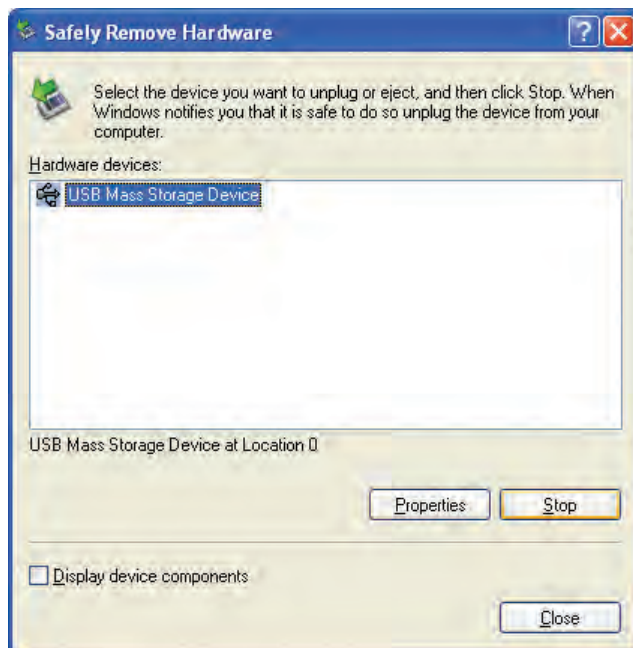
حافظه‌ها و تجهیزات قابل حمل به سادگی به سیستم متصل شده و توسط ویندوز XP شناسایی می‌شوند و معمولاً نیاز به نصب درایوهای آن به صورت مجزا نیست.

فلاپی‌ها، CDها، دوربین‌های دیجیتال، حافظه‌های سریع (Flash Disk) و ... از این نوع تجهیزات محسوب می‌شوند که در سال‌های اخیر استفاده گسترده‌ای پیدا کرده و مورد استقبال کاربران زیادی قرار گرفته‌اند.

برای استفاده از انواعی از حافظه‌ها که دارای محل از پیش تعریف شده مانند CD و فلاپی روی سیستم نیستند کافی است گذرگاه داده (پورت) این تجهیزات را به درگاه USB سیستم متصل کنید، ویندوز XP بلافاصله آن‌ها را شناسایی کرده و یک درایو موقت برای آن‌ها ایجاد می‌کند که در پنجره My Computer قابل مشاهده است. در هنگام شناسایی قطعه سخت‌افزاری قابل حمل، آیکن روی ناحیه تذکر ظاهر می‌شود.

در این هنگام با مشاهده پنجره My Computer آیکنی مشابه دیده می‌شود. تا هنگامی که این آیکن وجود دارد می‌توان مانند سایر درایوهای سیستم با آن رفتار کرد و اطلاعات را در آن کپی یا از آن حذف کرد.

برای حذف تجهیزات قابل حملی که از طریق درگاه USB به سیستم متصل شده‌اند روی آیکن کلیک راست کنید، سپس گزینه Safely Remove Hardware را انتخاب کرده و در شکل ۱۰-۵ روی دکمه Stop کلیک کنید.

شکل ۵-۱۰ حذف ایمن سخت افزار

حذف سخت افزار به این شکل باعث جلوگیری از آسیب دیدن قطعه و اطلاعات آن می شود.

Learn in English

Removable disk also known as removable storage or removable media is a type of media that enables a user to easily move data between computers and can be removed from a disk drive. One of the most common types of removable disks are 3.5 inch floppy diskettes.

واژه‌نامه

Controller	کنترل کننده
Disable	غیرفعال کردن
Enable	قادر ساختن
Flash Disk	دیسک سریع (نوعی حافظه قابل حمل)
Known	شناخته شده
Media	وسیله، رسانه
Plug & Play	اتصال دادن و اجرا کردن
Removable	قابل حمل
Safely	به‌طور ایمن
Scan	جستجو کردن
Storage	ذخیره
Uninstall	حذف کامل یک برنامه
Update	به‌روزرسانی